

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.027 van 19 juni 2000
in de zaak A. 87.673/VII-19.775.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Fr. BLANMAILLAND,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Marokkaanse nationaliteit, op 19 oktober 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 augustus 1999 tot weigering van vestiging, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker op 20 augustus 1999 ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 april 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DENYS die, loco Advocaat Fr. BLANMAILLAND verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De heer XXX, van Marokkaanse nationaliteit, komt in België aan op 22 november 1995, houder van een Marokkaans nationaal paspoort geldig van 3 januari 1993 tot 2 januari 1996, verlengd op 22 juni 1995 tot 21 juli 2000.

1.2. Verzoeker is in het bezit van een Benelux-visum, afgeleverd op 16 november 1995 te Casablanca en negentig dagen geldig met een eerste binnenkomst vóór 16 februari 1996.

1.3. Op 28 mei 1997 huwt verzoeker met D. F., van Marokkaanse nationaliteit, die toen in het bezit was van een identiteitskaart voor vreemdelingen, geldig tot 6 april 1998.

1.4. Op 26 november 1997 wordt verzoeker een verklaring omtrent de niet-ontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag betekend. Een beslissing waartegen hij een annulatieberoep indient bij de Raad van State op 23 januari 1998. Bij arrest nr. 83.166 van 26 oktober 1999 vernietigt de Raad van State deze beslissing (zaak gekend onder nummer G/A. 77.490/VII-16.436).

1.5. Op 17 mei 1999 dient verzoeker opnieuw een aanvraag in tot vestiging. Verzoekers echtgenote verwerft intussen de Belgische nationaliteit (adm. doss., stuk 108).

1.6. De beslissing tot weigering van de aanvraag tot vestiging luidt :

"(...)

Betrokkene is in het bezit van een geldig paspoort dat echter niet voorzien is van een geldig visum of gelijkaardige inreisvergunning. Hij (Zij) heeft als dusdanig niet het recht op verblijf of vestiging in het Rijk als echtgenoot van een Belg.

Artikel 2, 41 alinea 2 en 42 alinea 1 wet 15.12.1980. Artikels 43, 45, 61 K.B. 8.10.1981 gewijzigd door K.B. 7.11.1988 en door K.B. 12.6.1998.

Artikel 3 alinea 2, artikel 4, 1/ en ten 3/ C van de EEG-Richtlijn nr. 68/360 van 15.10.1968. Artikel 3, alinea 2 en artikel 6, punt a van de EEG-Richtlijn nr. 73/148 van 21 mei 1973.

(...)"

1.7. Dit is de bestreden beslissing.

1.8. Verzoeker verzocht op 6 september 1999 om een herziening van deze beslissing (adm. doss., stuk 125).

2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden

opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker, wat de eerste voorwaarde betreft, een eerste middel aanvoert dat luidt :

"Schending van de wet van 15.12.1980.

Doordat de afgevaardigde van de Minister opdracht gegeven heeft om het grondgebied te verlaten aan de verzoeker aan wie een verblijfsrecht werd gegeven als student,

Terwijl artikel 61 op beperkende wijze de voorwaarden bepaalt, volgens dewelke een bevel om het grondgebied te verlaten kan gegeven worden door de Minister aan de vreemdeling aan wie een verblijfsrecht werd toegekend om in België te studeren.";

Overwegende dat dit middel niet dienstig kan worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing die een afwijzende beslissing is, houdende een weigering tot vestiging, ingevolge een aanvraag tot vestiging van verzoeker, als niet E.E.G-onderdaan, op basis van een afgesloten huwelijk met een Belgische onderdaan; dat het eerste middel bijgevolg niet ernstig is;

3.1.2. Overwegende dat verzoeker een tweede middel aanvoert dat luidt:

"Schending van artikel 40 van de wet van 15.12.1980 en van artikel 8 van de Europese Conventie van de Bescherming van de Rechten van de Mens.

Doordat aan verzoeker de vestiging geweigerd werd en een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgegeven, terwijl hij zich klaarblijkelijk gevestigd heeft met zijn echtgenote, aangezien zij reeds meer dan één jaar samenwonen

Terwijl het niet regelmatig verblijf, zoals dat het geval zou geweest zijn voor Mijnheer Rami, niet rechtvaardigt dat een beslissing tot verwijdering wordt genomen ten aanzien van verzoeker.";

Overwegende dat het eerste onderdeel van het tweede middel waarin de schending wordt aangevoerd van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet ernstig is, omdat artikel 41 van dezelfde wet, voor wat het recht op binnenkomst in het Rijk betreft, bepaalt dat "de echtgenoot en zijn familieleden bedoeld in artikel 40, die niet de nationaliteit bezitten van een Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen, houder moeten zijn van het document dat krachtens artikel 2 vereist is"; dat verzoeker niet betwist dat hij niet in het bezit is van een geldig visum of van een gelijkaardige inreisvergunning, zodat hij op het eerste gezicht geen recht heeft op verblijf of op vestiging in het Rijk als echtgenoot van een Belg; dat bijgevolg de bestreden beslissing de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat verzoeker bovendien niet betwist dat hij reeds vóór de datum van zijn huwelijk geen houder was van de documenten vereist krachtens artikel 2 van voornoemde wet van 15 december 1980, te weten, een paspoort voorzien van een geldig visum; dat tenslotte het enkele feit van het huwelijk met een Belgische onderdaan verzoeker niet ontslaat van de verplichting het land binnen te komen in het bezit van de nodige inreisdocumenten;

Overwegende dat verzoeker in het tweede onderdeel van het tweede middel niet aantoonst hoe de bestreden beslissing artikel 8 van het EVRM schendt; dat dit onderdeel niet ernstig is;

3.1.3. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op **KEYBOARD** (negentien juni tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.

)